

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobkyně: **AKRON s.r.o.**
IČO 27584232
sídlem Holečkova 103/31, 150 00 Praha 5
zastoupena JUDr. Petrem Doležalem, advokátem
sídlem Mazovská 476/2, 181 00 Praha 8

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 60200 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2023, č. j. 24061/23/5100-00460-708633,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2023, č. j. 24061/23/5100-00460-708633, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen zaplatit** žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Petra Doležala, právního zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobou původně podanou ke Krajskému soudu v Brně se žalobkyně domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2023, č. j. 24061/23/5100-00460-708633, kterým žalovaný zamítl žalobkynino odvolání a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (správní orgán prvního stupně) ze dne 8. 3. 2023, č. j. 1639618/23/2005-53522-110941. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně uložil žalobkyni pokutu ve výši 25 000 Kč, neboť žalobkyně nepodala za měsíc červen 2022 kontrolní hlášení podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve lhůtě stanovené zákonem a následně ani v náhradní lhůtě stanovené výzvou správního orgánu prvního stupně.

II. Řízení předcházející podané žalobě a napadené rozhodnutí

2. Žalobkyně podala dne 30. 8. 2022 přiznání k DPH za zdaňovací období druhého čtvrtletí roku 2022. V něm uvedla v oddíle I na řádku 1 – *Dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku* – částku základu daně 46 562 Kč a DPH na výstupu 9 778 Kč. V oddíle IV. na řádku 40 – *Z přijatých zdanitelných plnění od plátců* uvedla částku základu daně 43 427 Kč a daň 9 120 Kč. Již před podáním daňového přiznání podala žalobkyně dne 25. 5. 2022 kontrolní hlášení za měsíc duben, ve kterém vykázala v oddílu A.4 + A.5 plnění v základu daně 46 562,32 Kč, a dále podala dne 27. 6. 2022 nulové kontrolní hlášení za měsíc květen 2022.
3. Protože žalobkyně v kontrolním hlášení za duben a květen nevykázala žádná přijatá plnění, ačkoliv podle přiznání k dani přijala zdanitelná plnění ve výši 43 427 Kč, a kontrolní hlášení za měsíc červen 2022 nepodala, předpokládal správní orgán prvního stupně, že žalobkyně přijala tato zdanitelná plnění v červnu, a tudíž jí vznikla povinnost podat kontrolní hlášení.
4. Proto správní orgán prvního stupně vyval žalobkyni výzvou podle § 101g odst. 1 zákona o DPH, ve znění účinném od 1. 1. 2023, k podání kontrolního hlášení za měsíc červen s náhradní lhůtou 5 dnů (výzva ze dne 30. 1. 2023, č. j. 652994/23/2005-53522-110941). Výzva byla doručena do datové schránky žalobkyně fikcí dne 10. 2. 2023 a náhradní lhůta uplynula dne 15. 2. 2023. Žalobkyně podala kontrolní hlášení za červen až po uplynutí lhůty dne 21. 2. 2023 a uvedla v něm nulové hodnoty.
5. Proto správní orgán prvního stupně vydal dne 8. 3. 2023 platební výměr na pokutu ve výši 25 000 Kč podle § 101h odst. 1 písm. d) zákona o DPH (rozhodnutí ze dne 8. 3. 2023, č. j. 1639618/23/2005-53522-110941). Proti němu se žalobkyně odvolala a namítala, že neměla povinnost podat kontrolní hlášení za měsíc červen, a proto nemůže být postihnuta za to, že nepodala kontrolní hlášení v náhradní lhůtě, jelikož tato náhradní lhůta byla v případě žalobkyně lhůtou prvotní.
6. Zároveň dne 8. 3. 2023 podala žalobkyně následné kontrolní hlášení za měsíc květen 2022, ve kterém vykázala na řádku B.2 a B.3 hodnotu přijatého zdanitelného plnění v základu daně 43 427 Kč, tedy hodnotu shodující se s hodnotou vykázanou na řádku 40 daňového přiznání.
7. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl žalobkynino odvolání a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění žalovaný uvedl, že z § 101h odst. 1 písm. d) zákona o DPH plyne, že daňový subjekt musí uhradit pokutu, pokud ho správce daně vyzve k podání kontrolního hlášení v náhradní lhůtě a plátce v této lhůtě nepodá kontrolní hlášení.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

8. Žalobkyně nevykázala v kontrolních hlášeních za duben a květen žádná přijatá plnění, ačkoliv podle daňového přiznání zdanitelná plnění přijala. Proto správní orgán prvního stupně vyzval žalobkyni k podání kontrolního hlášení za červen. Žalobkyně měla na tuto výzvu zareagovat do 5 dnů, to však neučinila a podala kontrolní hlášení až dne 21. 2. 2023. Pro vznik pokuty není rozhodující primární povinnost podat kontrolní hlášení, ale povinnost reagovat na výzvu správce daně. Zákon o DPH nově od 1. 1. 2023 umožňuje v § 101g odst. 1, aby plátce daně na základě výzvy sdělil prostřednictvím kontrolního hlášení, že mu nevznikla povinnost podat kontrolní hlášení. Pokud byla žalobkyně názoru, že jí nevznikla povinnost podat kontrolní hlášení, mohla výzvě vyhovět podáním nulového kontrolního hlášení.

III. Žaloba

9. Žalobou napadla žalobkyně obě správní rozhodnutí (viz str. 1 žaloby) a v petitu navrhla, aby soud zrušil prvostupňové rozhodnutí.
10. Žalobkyně podle svého názoru neměla povinnost podat kontrolní hlášení za červen. Zákon o DPH v § 101h odst. 1 písm. d) stanoví, že pokutu lze uložit, pokud plátce nepodal kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě a zároveň ani ve lhůtě náhradní. Žalobkyni však nevznikla povinnost podat kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě. Žalobkyně sice podala kontrolní hlášení za květen s nesprávnými údaji, nicméně toto hlášení následně opravila.
11. Doručením výzvy ze dne 30. 1. 2023 vznikla žalobkyni povinnost sdělit správci daně prostřednictvím kontrolního hlášení, že jí nevznikla povinnost podat kontrolní hlášení. Nemohlo se však jednat o náhradní lhůtu, neboť neexistovala původní (stanovená) lhůta. Žalobkyně mohla být sankcionována nanejvýš za to, že včas nereagovala na tuto výzvu, nikoliv za nepodání kontrolního hlášení ve lhůtě stanovené a zároveň ve lhůtě náhradní.
12. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je navíc v rozporu s výrokem prvostupňového rozhodnutí. Podle výroku prvostupňového rozhodnutí byla žalobkyni uložena pokuta za to, že nepodala kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě ani ve lhůtě náhradní. Avšak v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvádí, že pokuta byla uložena za to, že nepodala kontrolní hlášení ve lhůtě stanovené výzvou.

IV. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný ve svém vyjádření nesouhlasil s žalobou a navrhl ji zamítnout jako nedůvodnou.
14. Od 1. 1. 2023 stanoví § 101g odst. 1 zákona o DPH, že pokud plátce nepodá kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, vyzve ho správce daně k podání kontrolního hlášení v náhradní lhůtě; pokud plátce neměl povinnost podat kontrolní hlášení, sdělí tuto skutečnost správci daně. Tato novela reagovala na obvyklou správní praxi, podle které plátci na tyto výzvy reagovali podáním nulového kontrolního hlášení, pokud byli přesvědčeni, že neměli povinnost kontrolní hlášení podat.
15. Žalobkyně nevykázala v kontrolních hlášeních za duben a květen žádná přijatá plnění, ačkoliv podle daňového přiznání přijala zdanitelná plnění. Správce daně tak logicky vyvodil, že žalobkyně tato plnění přijala v červnu, a proto měla povinnost podat kontrolní hlášení i za červen.
16. Zákon v § 101h odst. 1 zákona o DPH konstruuje udělení pokuty jako sankci za nesplnění povinnosti podat kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, tj. v nyní řešené věci ve lhůtě

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

stanovené výzvou; to potvrdil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 Afs 206/2018-27, v němž vyslovil, že § 101h odst. 1 zákona o DPH koresponduje s obecným účelem právní úpravy kontrolního hlášení, tedy zájmem na včasnosti zjištění požadovaných údajů.

17. Nelze akceptovat tvrzení žalobkyně, že včas učinila nápravu tím, že podala podle jejích slov „opravné přiznání“ k DPH. Podání následného kontrolního hlášení za měsíc květen není relevantní. Rozhodné je pouze to, že žalobkyně nepodala kontrolní hlášení za měsíc červen v náhradní lhůtě stanovené výzvou.
18. Z výroku prvostupňového rozhodnutí plyne, že žalobkyně nepodala kontrolní hlášení ve lhůtě stanovené výzvou. Odůvodnění napadeného rozhodnutí poté žalobkyni rovněž vytyká, že kontrolní hlášení nepodala ve lhůtě stanovené výzvou.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

19. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
20. Žaloba je důvodná.
21. Žalobkyni byla uložena pokuta podle § 101h odst. 1 písm. d), který stanoví, že pokud plátce nepodá kontrolní hlášení ve *stanovené* lhůtě, vzniká mu povinnost uhradit pokutu ve výši 50 000 Kč, pokud jej nepodá ani v *náhradní* lhůtě [výše pokuty je poloviční podle § 101h odst. 2 písm. b), jelikož je žalobkyniným zdaňovacím obdobím čtvrtletí]. Při vymezení pojmů stanovená a náhradní lhůta se lze opřít o předcházející § 101g, který v odst. 1 větě první stanoví, že nebylo-li podáno kontrolní hlášení ve *stanovené* lhůtě, vyzve správce daně plátce k jeho podání v *náhradní* lhůtě do 5 dnů od oznámení této výzvy.
22. Pojmem *stanovená lhůta* je v nyní řešeném případě nutno rozumět lhůtu stanovenou zákonem, tj. stanovenou podle § 101e odst. 1 (do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce). Pojmem *náhradní lhůta* zákon rozumí lhůtu stanovenou výzvou podle § 101g odst. 1, kterou správce daně vydává až poté, co plátce nesplnil prvotní povinnost podat kontrolní hlášení ve lhůtě zákonné (*stanovené*).
23. Rovněž je z výše citovaného § 101h odst. 1 písm. d) zřejmé, že pro udělení pokuty je nutné, aby plátce nesplnil povinnost v obou lhůtách, tj. nejprve ve lhůtě *stanovené* a následně ve lhůtě *náhradní*. To plyne nejen z jazykového výkladu tohoto ustanovení („pokud plátce nepodá kontrolní hlášení ve *stanovené* lhůtě, vzniká mu povinnost uhradit pokutu, pokud jej nepodá ani v *náhradní* lhůtě“), ale i z výkladu systematického. Sankce za nesplnění povinnosti podat kontrolní hlášení jsou v § 101h odst. 1 odstupňovány v jednotlivých písmenech podle závažnosti.
24. Podle písm. a) je plátci uložena pokuta již jen za to, že nepodá kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, pokud jej dodatečně podá, aniž by k tomu byl vyzván. Toto ustanovení tedy ukládá pokutu již jen za nesplnění zákonné (*stanovené*) lhůty. Naproti tomu následující písm. b) sankcionuje plátce za to, že nepodá kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, pokud jej podá v náhradní lhůtě poté, co k tomu byl správcem daně vyzván. Podle tohoto ustanovení je tedy plátce sankcionován za to, že podal kontrolní hlášení až v *náhradní* lhůtě po vyzvání správcem daně, ač tak byl povinen učinit již ve lhůtě *stanovené*. Konečně písm. d), podle

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

kterého byla sankce uložena žalobkyni, sankcionuje plátce daně za nejzávažnější prohřešek – nepodání kontrolního hlášení vůbec, tj. zaprvé ve *stanovené* lhůtě a zadruhé ani ve lhůtě *náhradní*.

25. Nelze se tak ztotožnit se žalovaným, že pro uložení pokuty podle § 101h odst. 1 písm. d) zákona o DPH postačuje, pokud plátce nepodá kontrolní hlášení pouze ve lhůtě stanovené výzvou (tj. ve lhůtě *náhradní*). Naopak podle soudu je pro naplnění předpokladů pro uložení této sankce nutné, aby plátce nepodal kontrolní hlášení ve lhůtě *stanovené* ani ve lhůtě *náhradní*. Tento chybný závěr žalovaného nijak nevyplývá z rozsudku NSS ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 Afs 206/2018-27, jak žalovaný tvrdí. V tomto rozsudku řešil NSS případ, v němž byl plátce sankcionován za to, že podal následné kontrolní hlášení až po uplynutí 5denní lhůty stanovené výzvou správce daně, ve které byl vyzván ke změně, doplnění nebo potvrzení údajů v kontrolním hlášení. V odkazovaném případě tak byl plátce postižen podle § 101h odst. 1 písm. c). Nijak se v tomto rozsudku NSS nevyslovil k nyní řešenému § 101h odst. 1 písm. d), což lze seznat už jen z části odůvodnění, ze které žalovaný dovozuje svůj závěr. V této části NSS uvedl, že „§ 101h odst. 1 zákona o DPH nekonstruuje udělení pokuty jakožto sankci za neodstranění pochybností správce daně, ale za nesplnění povinnosti podat kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě. Toto ustanovení koresponduje s obecným účelem právní úpravy týkající se kontrolního hlášení, tedy zájmem na včasnosti zjištění správcem daně požadovaných údajů“. NSS tedy nevyslovil závěr, který mu žalovaný přisuzuje, tj. že § 101h odst. 1 zákona o DPH konstruuje udělení pokuty jako sankci za nesplnění povinnosti podat kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, tj. ve lhůtě stanovené výzvou.
26. Na výkladu předestřené soudem nic nemění ani novela zákona o DPH účinná od 1. 1. 2023, po které nově § 101g odst. 1 zákona o DPH stanoví, že plátce je povinen na základě výzvy sdělit i to, že neměl povinnost podat kontrolní hlášení. Tato novela nijak nezměnila, že pro udělení sankce podle § 101h odst. 1 zákona o DPH je nutné nesplnit nejprve stanovenou lhůtu a poté i lhůtu náhradní.
27. Z právě uvedeného výkladu § 101h odst. 1 písm. d) plyne, že pro udělení sankce musí plátce nejprve nepodat kontrolní hlášení ve lhůtě *stanovené* (zákonné). Je tak nutné zodpovědět, zda žalobkyně tuto lhůtu splnila, popř. zda vůbec měla zákonnou povinnost kontrolní hlášení podat.
28. Podle žalovaného měla žalobkyně povinnost podat kontrolní hlášení, jelikož v červnu přijala zdanitelná plnění od tuzemských plátců. Žalobkynina povinnost podat kontrolní hlášení by mohla vyplývat z § 101c písm. a) nebo b) zákona o DPH, podle kterých je plátce povinen podat kontrolní hlášení, pokud uskutečnil zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku, nebo přijal přede dnem uskutečnění takového plnění úplatu, ze které vznikla povinnost priznat daň [písm. a)], nebo pokud ze zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku, které přijal, nebo z úplaty, kterou přede dnem uskutečnění takového plnění poskytl, vznikla tomuto plátcovi povinnost priznat daň podle § 108 odst. 2, 3 nebo § 108 odst. 4 písm. a) nebo uplatňuje nárok na odpočet daně, kterou vůči němu uplatnil jiný plátce [písm. b)]. Žalovaný odvozuje svůj o závěr o přijetí zdanitelného plnění v měsíci červnu z toho, že žalobkyně v daňovém priznání za druhé čtvrtletí roku 2022 vykázala přijatá plnění a tato plnění nevykázala v kontrolním hlášení za duben ani květen.
29. Naproti tomu žalobkyně je názoru, že jí povinnost podat kontrolní hlášení za červen vůbec nevznikla, protože v tomto měsíci žádná plnění nepřijala. Tato plnění měla žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

vykázat v kontrolním hlášení za měsíc květen, ve kterém je však chybně neuvedla, což později napravila následným kontrolním hlášením za květen.

30. Závěr žalovaného, že žalobkyně byla povinna podat kontrolní hlášení za červen, však nemá oporu ve spise. Sám žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že žalobkyninu povinnost podat kontrolní hlášení za červen správní orgány pouze předpokládají (z toho, že přijatá plnění nejsou vykázána v kontrolním hlášení za duben a květen). Ve správním řízení tak vůbec není postaveno najisto, zda žalobkyně skutečně přijala v červnu zdanitelná plnění, a tedy zda jí podle § 101c zákona o DPH vznikla povinnost podat kontrolní hlášení za měsíc červen. Žalobkyně podala daňové přiznání za celé druhé čtvrtletí roku 2022, z něj tak nevyplývá, který konkrétní měsíc žalobkyně přijala zdanitelná plnění. Tuto mezeru ve skutkovém stavu nemohou správní orgány zaplnit pouhým předpokladem bez jakéhokoliv důkazu.
31. Jelikož je přijetí zdanitelného plnění v červnu (a tím i žalobkynina povinnost podat kontrolní hlášení) pouhým předpokladem správních orgánů, který nemá žádnou oporu ve spise, nelze žalobkyni sankcionovat nejpřísnějším trestem podle § 101h odst. 1 písm. d) zákona o DPH. Podmínkou uložení této sankce je mj. nesplnění zákonné povinnosti podat kontrolní hlášení. Splnění této podmínky se však nemůže opírat pouze o nejistý předpoklad správce daně, nýbrž musí vycházet z podkladů ve správním spise.
32. Soud proto uzavírá, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spise, a proto soud rozsudkem ruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.
33. V dalším řízení se tak správní orgány musí nejprve zabývat otázkou, zda žalobkyni vůbec vznikla povinnost podat kontrolní hlášení za měsíc červen 2022. Je přitom nutné připomenout, že žalobkyně dne 8. 3. 2022 podala následné kontrolní hlášení, ve kterém podle svého názoru uvedeného v odvolání napravila své původní pochybení a vyjasnila, že zdanitelná plnění přijala v měsíci květnu. Touto odvolací námitkou se žalovaný blíže nezabýval na základě chybného předpokladu, že pro uložení sankce podle § 101h odst. 1 písm. d) zákona o DPH postačuje nesplnit pouze lhůtu náhradní, nikoliv i zákonnou (tj. stanovenou). Soud však nijak nepředjímá, zda žalobkyně skutečně posuzovaná plnění přijala v květnu nebo zda podala následné kontrolní hlášení za květen v souladu se zákonem.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

34. Soud závěrem shrnuje, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správním spise, a proto soud rozsudkem zrušil napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
35. Sankci podle § 101h odst. 1 písm. d) zákona o DPH lze uložit, pouze pokud plátce nepodá kontrolní hlášení nejprve ve lhůtě stanovené (tj. v tomto případě ve lhůtě zákonné) ani následně ve lhůtě náhradní. V nynějším případě není postaveno najisto, zda žalobkyně za měsíc červen roku 2022 vůbec přijala zdanitelná plnění, a tedy zda měla podle § 101c zákona o DPH povinnost podat kontrolní hlášení. Závěry správních orgánů, že žalobkyně za měsíc červen tato plnění přijala, a proto měla povinnost podat kontrolní hlášení v zákonné lhůtě, vychází pouze z předpokladu správních orgánů a nemají oporu ve správním spise.
36. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů účastník, který měl ve věci úspěch. Žalobkyně měla

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

ve věci plný úspěch, proto má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, jež sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a z nákladů zastoupení právním zástupcem. Jejich výši soud určil v souladu s vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif).

37. Tyto náklady jsou tvořeny odměnou za dva úkony právní služby po 3 100 Kč: 1) převzetí a příprava zastoupení, 2) sepis žaloby [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d)], a paušální náhradou hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý z těchto úkonů (§ 13 odst. 4). K této částce je připočtena daň z přidané hodnoty, neboť právní zástupce žalobkyně doložil, že je jejím plátcem. Soud žalobkyni nepřiznal náhradu nákladů řízení za její podání ze dne 15. 11. 2023. V tomto podání žalobkyně pouze odpovídala na výzvu soudu, že souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání a že nevznáší námitku podjatosti, nejedná se proto o podání ve věci samé, které by se považovalo za úkon pro účely náhrady nákladů řízení.
38. Celkové náklady řízení tak činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. listopadu 2024

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Shodu s prvopisem potrzuje X.